

Kultur



REDAKTÖR: MATS DAHLBERG
E-POST: KULTUR@NWT.SE
MATS.DAHLBERG@NWT.SE
TELEFON: 054-19 96 85 FAX: 054-19 96 00

Statyer med handväskor som vapen

PROTESTER. Förra veckan sade Kultur- och fritidsnämndens arbetsutskott i Växjö nej till konstnären Susanna Arwins förslag om en staty utifrån Hans Runnessons berömda fotografi på damen som slår mot en nazist med sin handväska

under en nazistdemonstration. Utskottet tycker att konstverket signalerar våld.

Men det negativa beskedet har väckt reaktioner. Nu kläs statyer runt om i landet med handväskor i protest, rapporterar P4

Kronoberg. Första rapporterna om handväskklädda statyer kom från Öland, och nu har även statyer i Växjö fått egna handväskor.

Det slutgiltiga beslutet om statyn i Växjö tas nästa vecka.

PREMIÄR. Omskakande Parade på Wermlandsoperan



Jenny Norén spelar Lucille Frank och James Lund gör rollen som den oskyldigt dömda maken Leo.

FOTO: ÖVIND LUND

Aktuellt drama om antisemitism

Musikalen Parade sätts upp av Wermlandsoperan i en tid när antisemitismen sprider sig.

Handlingen i Parade (av Jason Robert Brown och Alfred Uhry) utspelas visserligen för hundra år sedan.

Men de vidrigheter dramat tar upp är i grund och botten fortfarande tragiskt aktuella.

Wermlandsoperans uppsättning av Parade har mycket av den verkligt fina musikalkalens grundläggande drag:

Bra musik, bra texter, och spännande och mycket nyansrik och engagerande berättelse.

Regissören Markus Virta hanterar detta material med stor kreativitet och känslighet.

Av sångarna/aktörerna har han fått ut det mesta av det bästa. Mycket tack vare att några rollinnehavare till-

hör de mer erfarna i den ensemble som spelar Parade.

Men samtliga, såväl sångare som musiker, de senare ledda av Johan Siberg, gör arbetsinsatser på Wermlandsoperans lilla scen (vid Älvgatan i Karlstad) som är imponerande starka.

Oskyldigt dömd

Men goda rollinsatser och fin musik till trots: Det grundläggande i detta skakande drama från de amerikanska sydstaterna "skymmer" mycket av själva musikalen.

Berättelsen om den oskyldigt dömda - senare av en mobb lynchade Leo Frank (James Lund) - är så upprörande att till och med Jason Robert Browns fina musik riskerar att bli ohörd.

Tankarna löper iväg, till en dagsaktuell situation där det råa våldet tar allt större utrymme, där hemskt judehat och svepande antiislamistiska anklagelser

förgiftar debatten och det politiska tänkandet.

Och samtidigt har Parade oerhört gripande inslag som i någon mån mildrar det förfärliga.

Kärlek

Framför allt är det skildringen av kärleken mellan Leo Frank och hans hustru Lucille (Jenny Norén).

Scenerna vibrerar av de starkaste och mest omtumlande känslorna.

Men även där finns djup tragik; Leo och Lucille kommer aldrig att återförenas.

Falska anklagelser Och orsaken är falska anklagelser om mord på en ung kvinnas. Juden Leo Frank pekades ut och gjordes till ett oskyldigt redskap för andras hat och maktambitioner.

Falska anklagelser staplas på varandra, och även om en någorlunda vettig person upphäver Leos dödsdom -

den förvandlas till livstids fängelse - är den stackars mannens öde redan avgjort.

Slutet är tragiskt, tragiskt på sydstatsmanér med korrupta politiker, uppiskad och hycklande religiositet, djupgående rasism och - judehat.

Angelägen

Parade är - enligt Wermlandsoperans programblad - "based on a true story".

Det gör inte musikalen Parade mindre angelägen, tvärtom.

Jason Robert Browns och Alfred Uhrys mycket angelägna Parade bör därför få en stor publik. Förhoppningsvis en ung publik, skolelever som trots tidigare högstämde ambitioner från politiker och organisationer fått veta alltför lite om rasism och antisemitism.

Mats Dahlberg



Cecilie Nerfont Thorgersen (till vänster), Jenny Bergqvist, Björn Eduard och Jenny Norén i Karlstadsuppsättningen av musikalen Parade.

Parade

Musik och sångtexter: Jason Robert Brown

Regi/översättning: Markus Virta

Kapellmästare: Johan Siberg

Musiker: Torbjörn Strand, Thomas Heinemann, Gudmund Ingwall, Oscar Rentzhog, Anna McGregor, Reinert Indrehus, Tomas Gantelius, Jonas Landén

Scenografi: Lotta Nilsson

Kostym: Ellen Cairns

Koreografi: Lars Bethke

I rollerna: Rikard Björk, Björn Eduard, Jenny Norén, James Lund, Erik Gullbransson, Ellen Mårtensson, Jan Kyhle, Eleonor Margarita Eriksson, John Alexander Eriksson, Cecilie Nerfont Thorgersen, Jonas Schlyter, Christer Nerfont, Mikaela Tidermark, Karin Mårtensson, Jenny Bergqvist



Jonas Schlyter spelar Britt Craig.